

நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைக்கப்பட்ட வரலாறு - எண்ணாகமம் இருபத்து நான்கு

எசேக்கியேல் எண் ஐந்து

Jeff Pippenger
2026-08-10

இப்போது சில கட்டுரைகளாக நாம் ஆராய்ந்து வந்துள்ள *Testimonies*, தொகுதி ஐந்திலுள்ள அந்தப் பகுதியில், எசேக்கியேல், ஏசாயா, யோவான் ஆகியோருக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆலயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றிக் நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம்:

“இந்தப் பாடங்கள் நமக்குப் பயனுள்ளவையாகும். நம்முன் மனிதர்களின் ஆத்துமாவைச் சோதிக்கும் ஒரு காலம் மிக அருகில் இருப்பதால், நாம் நம்முடைய விசுவாசத்தை தேவன்மேல் நிலைநிறுத்த வேண்டும். ஒலிவமலையின் மேல் கிறிஸ்து, தம்முடைய இரண்டாம் வருகைக்கு முன்பாக நடைபெறவிருந்த பயங்கரமான நியாயத்தீர்ப்புகளை விவரித்து உரைத்தார்: ‘நீங்கள் யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேட்பீர்கள்.’ ‘ஜாதி ஜாதிக்கு விரோதமாகவும், ராஜ்யம் ராஜ்யத்திற்கு விரோதமாகவும் எழும்பும்; பஞ்சங்களும், கொள்ளைநோய்களும், பூகம்பங்களும் பல இடங்களில் உண்டாகும். இவைகள் எல்லாம் வேதனைகளின் ஆரம்பம்.’ இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் எருசலேமின் அழிவிற்போது ஒரு பகுதியளவு நிறைவேற்றம் பெற்றிருந்தபோதிலும், அவை கடைசி நாட்களுக்கே இன்னும் நேரடியான பொருத்தத்தை உடையவையாக உள்ளன.”

ஆவின் ஒன்பதாம் நாள்

எபிரேய மொழியில் “ஆவின் ஒன்பதாம் நாள்” என்று பொருள்படும் திஷாப்’ஆவ் என்பது, கி.மு. 586ஆம் ஆண்டில் பாபிலோனியரால் முதல் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டதையும், கி.பி. 70ஆம் ஆண்டில் தித்துவால் இரண்டாம் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டதையும் நினைவுகூரும் யூதர்களின் நாளாகும். இந்த இரு அழிவுகளும் ஒரே நாட்காட்டி தேதியில் நிகழ்ந்தன—எபிரேய மாதமான ஆவின் 9ஆம் நாளில் (இது கிரெகோரியன் நாட்காட்டிப்படி பொதுவாக ஜூலை அல்லது ஆகஸ்ட் மாதங்களில் வரும்). கடைசி நாட்களில் “மனிதர்களின் ஆத்துமாக்களைச் சோதிக்கும் காலம்” என்பதோடு எருசலேமின் அழிவை சகோதரி வைட் இணைக்கும்போது, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை விளக்குகின்ற இரண்டு அழிவுகளையே அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் பதி னாறாம் வசனம் அந்த ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது ; மேலு ம் அது நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்து டன் ஒத்து ப்போகி றது . எசேக்கி யேலி ல்,

எரு சலேமி ன் அழி வு , ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் போது ஞானமு கன்னிகைகளு ம் மூ டமான கன்னிகைகளு ம் பி ரிக்கப்படு தலை வி ளக்கு வதற்காகப் பயன்படு த்தப்படு கி றது . எசேக்கி யேல் பாபி லோன சி றையி ரு ப்பவனாயி ரு ந்தபோது , எட்டாம் அதி காரம் மு தல் பதி னொன்றாம் அதி காரம் வரை அந்தப் பி ரிவி னையை நேரில் காணு ம்படி யாக அதி சயமாக எரு சலேமு க்கு க் கொண்டு செல்லப்பட்டா

ஆறாம் ஆண்டில், ஆறாம் மாதத்தில், அந்த மாதத்தின் ஐந்தாம் நாளில், நான் என் வீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தபோது, யூதாவின் மூப்பர்கள் என் முன்னே உட்கார்ந்திருந்தார்கள்; அங்கே ஆண்டவராகிய கர்த்தரின் கை என் மேல் விழுந்தது. அப்பொழுது நான் நோக்கினேன்; இதோ, அக்கினியின் தோற்றம்போன்ற ஒரு சாயல் இருந்தது; அவருடைய இடுப்பின் தோற்றத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி அக்கினி; அவருடைய இடுப்பிலிருந்து மேல்நோக்கி ஒளியின் தோற்றம்போல, பளிங்கு மஞ்சள் நிறம்போல இருந்தது. அவர் ஒரு கையின் உருவத்தை நீட்டி, என் தலையின் ஒரு கூந்தலைப் பிடித்தார்; ஆவியானவர் என்னைப் பூமிக்கும் வானத்துக்கும் நடுவே உயர்த்தி, தேவனுடைய தரிசனங்களில் எருசலேமுக்குக் கொண்டு வந்து, வடக்கை நோக்கி இருந்த உட்புற வாசலின் நுழைவாயிலிலே நிறுத்தினார்; அங்கே பொறாமையைத் தூண்டுகிற பொறாமையின் விக்கிரகத்தின் ஆசனம் இருந்தது. எசேக்கியேல் 8:1-3.

எட்டு முதல் பதினொன்று வரையிலான நான்கு அதிகாரங்கள் பிரித்துவைப்பின் ஒரு விளக்கமாகும்; மேலும், எசேக்கியேல் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தைப் பற்றி கருத்துரைக்கும்போது, சகோதரி வைட் அது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஏழாம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் அதே முத்திரையிடுதலே என்பதை மட்டும் அல்லாமல், கடைசி நாட்களில் எருசலேம் லவோதிக் கேயா நிலைமையிலுள்ள ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதையும் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“தங்களுடைய சொந்த ஆவிக்குரிய வீழ்ச்சியை நினைத்து துயரப்படாதவர்களும், பிறருடைய பாவங்களினிமித்தம் இரங்கிப் புலம்பாதவர்களும், தேவனுடைய முத்திரையின்றி விடப்பட்டுவிடுவார்கள். கர்த்தர் தம்முடைய தூதர்களாகிய, தங்கள் கைகளில் கொல்லும் ஆயுதங்களைக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களுக்கு இவ்வாறு கட்டளையிடுகிறார்: ‘அவனுக்குப் பிறகு நீங்கள் நகரமெங்கும் சென்று அடியுங்கள்; உங்கள் கண் இரங்காதிருக்கட்டும்; நீங்கள் இரக்கங்கொள்ளாதிருங்கள்: மூப்பரையும் இளைஞரையும், கன்னிகைகளையும், சிறு பிள்ளைகளையும், பெண்களையும் முற்றாகக் கொன்று அழித்துவிடுங்கள்; ஆனால் குறியீடு உள்ள எந்த மனிதனிடமும் அணுகாதீர்கள்; என் பரிசுத்தஸ்தலத்திலிருந்தே தொடங்குங்கள். அப்பொழுது அவர்கள் ஆலயத்திற்கு முன்பாக இருந்த மூப்பரிடமிருந்து தொடங்கினார்கள்.”

“இங்கே நாம் காண்பதாவது , சபை—கர்த்தரு டைய பரிசு த்தஸ்தலம்—தேவனு டைய கோபத்தி ன் அடி யை மு தலி ல் உணர்ந்தது . தேவன் மகத்தான ஒளியை அரு ளியி ரு ந்தவர்களு ம், ஜனங்களு டைய ஆவி க்கு ரிய நலன்களின் காவலர்களாக நின்றவர்களு மான மூ ப்பானவர்கள், தங்களு க்கு ப் ஒப்படைக்கப்பட்ட நம்பி க்கையைத் து ரோகம் செய்தி ரு ந்தார்கள். மு ந்தைய நாட்களைப்போல அதி சயங்களையு ம் தேவனு டைய வல்லமையி ன் வெளிப்படையான வெளிப்பாட்டையு ம் நாம் எதி ர்பார்க்கத் தேவையி ல்லை என்ற நிலைப்பாட்டை அவர்கள் எடு த்து க்கொண்டார்கள். காலங்கள் மாறி வி ட்டன. இந்த வார்த்தைகள் அவர்களு டைய அவி சு வாசத்தை வலு ப்படு த்து கி ன்றன; அவர்கள், ‘கர்த்தர் நன்மை செய்யமாட்டார்; தீ மையு ம் செய்யமாட்டார்’ என்று கூ று கி றார்கள். தம் ஜனங்களை நியாயத்தீ ர்ப்பி னால் சந்தி க்க அவர் அளவு க்கு மீ றி ய இரக்கமு ள்ளவர் என்று அவர்கள் கரு து கி றார்கள். இவ்வாறு , தேவனு டைய ஜனங்களு க்கு அவர்களு டைய மீ று தல்களையு ம், யாக்கோபி ன் வீ ட்டாரு க்கு அவர்களு டைய பாவங்களையு ம் காட்டு ம்படி இனி ஒரு போது ம் தங்கள் சத்தத்தை எக்காளம்போல் உயர்த்தாத மனு ஷரிடமி ரு ந்தே ‘சமாதானமு ம் பாது காப்பு ம்’ என்ற மு ழக்கம் எழு கி றது . கு ரைக்காத இந்த ஊமை நாய்களே மனவரு த்தமடைந்த தேவனு டைய நீதி யான பழி வாங்கு தலை உணரு கி றவர்கள். ஆண்களு ம், கன்னிகைகளு ம், சி று கு ழந்தைகளு அனைவரு ம் ஒன்றாக அழி கி றார்கள்.

“நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் நெடுந்துயர்ந்து அழுதுகொண்டிருந்த அந்த அருவருப்புகள், வரையறுக்கப்பட்ட மனிதக் கண்களுக்கு புலப்படும் அளவுக்கே இருந்தன; ஆனால் எல்லாவற்றையும் விட மிகக் கொடிய பாவங்கள், பரிசுத்தமும் தூய்மையும் உடைய தேவனின் பொறாமையைத் தூண்டிய அவை, வெளிப்படுத்தப்படாதவையாக இருந்தன. இதயங்களை ஆராய்கிற மகத்தானவர், அக்கிரமத்தைச் செய்பவர்கள் இரகசியமாகச் செய்கிற ஒவ்வொரு பாவத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். இவர்கள் தங்களுடைய வஞ்சகங்களில் பாதுகாப்புணர்வு அடைந்து, அவருடைய நீடிய பொறுமையினாலே, ‘கர்த்தர் காண்கிறதில்லை’ என்று சொல்லி, அவர் பூமியைத் துறந்தவரைப் போல நடக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் அவர்களுடைய கபடத்தை வெளிக்கொணர்வார்; அவர்கள் மிகவும் கவனமாக மறைத்துவைத்திருந்த அந்தப் பாவங்களை மற்றவர்களின் முன்பாகத் திறந்துவிடுவார்.”

“பதவி யி ன் உயர்ச்சி , கண்ணியத்தி ன் மேன்மை, அல்லது உலகி யலான ஞானம் எது வாயி னு ம், பு னிதப் பொறு ப்பி லு ள்ள எந்த நிலையாயி னு தங்கள் சொந்த வஞ்சகமான இரு தயங்களு க்கே ஒப்படைக்கப்பட்டி ரு க்கு ம்போது , மனிதர்கள் கொள்கையைப் பலி யி டு வதி லி ரு ந்து அவர்களைப் பாது காக்காது . தகு தி யு ம் உடையவர்கள் என்று கரு தப்பட்டவர்களே வி சு வாசவி லகு தலி ல் மு தன்மைத் தலைவர்களாகவு ம், அலட்சி யத்தி லு ம் தேவனு டைய

இரக்கங்களைக் து ஷ்பி ரயோகம் செய்வதி லு ம்மு ன்மாதி ரிகளாகவு ம் இரு ப்பது வெளிப்படு கி றது . அவர்களு டையது ஷ்டமான நடத்தையை அவர் இனிமேல் சகி த்து க்கொள்ளமாட்டார்; தமது கோபத்தி ல் அவர்களோடு இரக்கமி ன்றி நடத்து கி றார்.”

“மிகுந்த ஒளியால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்து, மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யும்போது வார்த்தையின் வல்லமையை அனுபவித்தவர்களிடமிருந்து, கர்த்தர் தமது சந்நிதியை விலக்கிக்கொள்வது விருப்பமின்றியே ஆகும். அவர்கள் ஒருகாலத்தில் அவருடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர்களாயிருந்தார்கள்; அவருடைய சந்நிதியும் வழிநடத்தலும் அவர்களுக்கு அருளப்பெற்றிருந்தன. ஆனால் அவர்கள் அவரைவிட்டு விலகி, மற்றவர்களையும் தவறில் நடத்தினார்கள்; ஆகையால் அவர்கள் தெய்வீக அதிருப்திக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.” Testimonies, volume 5, 211, 212.

எசேக்கியேல் முழு புத்தகமும் எருசலேமின் அழிவை மையமாகக் கொண்ட சூழலில் அமைந்துள்ளது. எசேக்கியேலின் சாட்சியத்தில், ஒன்றரை ஆண்டுகள் நீடித்த நேபுகாத்நேச்சாரின் முற்றுகை தெளிவாகக் குறிக்கப்படுகிறது; ஆனால் மத்தேயு இருபத்துநான்கில் இயேசு வழங்கிய எச்சரிப்பின் “அதிக நேரடியான பொருத்தம்” கடைசி நாட்களில் இருக்கிறது. எசேக்கியேலில், அந்தச் சத்தியத்தின் கோடு இருபத்துநான்காம் அதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது.

கி.மு. 588 ஜனவரி 15

மீண்டும் ஒன்பதாம் ஆண்டில், பத்தாம் மாதத்தில், அந்த மாதத்தின் பத்தாம் நாளில், கர்த்தருடைய வார்த்தை எனக்குண்டாகி, அவர் சொல்லியது: மனுபுத்திரனே, இந்த நாளின் பெயரை, ஆம், இந்த அன்றையுள்ள நாளைத்தான், நீ எழுதிக்கொள்; பாபிலோன் ராஜா இந்த அன்றையுள்ள நாளிலே எருசலேமுக்கு விரோதமாக முற்றுகையிட்டான். எசேக்கியேல் 24:1, 2.

மற்ற வேதாகமச் சாட்சிகளினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த நாளிலே, பதினெட்டு மாதங்கள் நீடித்த முற்றுகை ஆரம்பமானது. அந்த நாளில் எசேக்கியேலுக்குக் கர்த்தரிடமிருந்து வந்த வார்த்தை, கொதிக்கும் பாத்திரத்தையும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் பெரிய அக்கினியையும் கொண்டு விளக்கப்படும் இரத்தப்பழி நிறைந்த நகரத்தைப் பற்றிய உவமையாக இருந்தது. அந்த உவமை தெளிவாக எருசலேமின் மேல் வருகிற நியாயத்தீர்ப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; மேலும் அதே அதிகாரத்தில், இறுதியில் பரிசுத்தஸ்தலத்தை அழித்துவிடும் அந்த முற்றுகை ஆரம்பமாகிவிட்டதற்கான அடையாளமாக, எசேக்கியேலின் மனைவி திடீர் பேரிடரால் மரணமடைந்து அடக்கம் செய்யப்படுவது தொடர்ந்து பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கர்த்தரு டைய வார்த்தை மீ ண்டு ம் எனக்கு வந்து சொல்லி யது : மனு பு த்தி ரனே, இதோ, நான் உன் கண்களின் இன்பமானதை ஒரே அடி யால் உன்னிடமி று ந்து அகற்று கி றேன்; ஆயி னு ம் நீ பு லம்பவு ம் வேண்டாம், அழவு ம் வேண்டாம், உன் கண்ணீர் ஓடவு ம் வேண்டாம். நீ அமைதி யாய் உளைந்து கொள்; இறந்தவரு க்காக இரங்கல் செய்யாதே; உன் தலைமு டி ப் பாகையை உன்மேல் கட்டி க்கொள், உன் கால்களில் உன் செரு ப்பு களை அணிந்து கொள், உன் உதடு களை மூ டாதே, மனிதர்களின் அப்பத்தைப் பு சி க்காதே. ஆகையால் நான் காலையி ல் ஜனங்களோடே பேசி னேன்; மாலையி ல் என் மனைவி இறந்தாள்; எனக்கு க்கட்டளையி டப்பட்டபடி யே மறு நாள் காலையி ல் நான் செய்தேன். எசேக்கி யேல் 24:15-18.

அப்பொழுது எசேக்கியேலைச் சுற்றியிருந்த மக்கள், அந்த உவமையின் பொருளையும் அவன் மனைவியின் மரணத்தின் அர்த்தத்தையும் கேட்டார்கள்.

அப்போது மக்கள் என்னிடத்தில், “நீர் இவ்வாறு செய்கிற இந்தக் காரியங்கள் எங்களுக்குப் பொருள் என்ன என்பதை எங்களுக்குச் சொல்லமாட்டீரா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் அவர்களுக்குப் பதிலளித்தேன்: கர்த்தருடைய வார்த்தை எனக்குவந்து: “இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்தில் சொல்லு: கர்த்தராகிய ஆண்டவர் இவ்வாறு உரைக்கிறார்: இதோ, உங்கள் வல்லமையின் மகிமையும், உங்கள் கண்களின் விருப்பமும், உங்கள் ஆத்துமா இரங்குகிறதுமான என் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நான் அசுத்தப்படுத்துவேன்; நீங்கள் விட்டுப்போன உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் பட்டயத்தினால் விழுந்துபோவார்கள்.” எசேக்கியேல் 24:19-21.

அந்த வசனப்பகுதியில் எசேக்கியேலின் மனைவியும் பரிசுத்தஸ்தலமும் இரண்டும் “உன் கண்களின் இச்சை” என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. வேதாகம வரலாற்றாசிரியர்கள் அந்த முற்றுகை பதினெட்டு மாதங்கள் நீடித்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்; ஆனால் செஸ்தியுஸின் மற்றும் தீத்துவின் முற்றுகைகள் கி.பி. 66ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 70ஆம் ஆண்டுவரை நான்கு ஆண்டுகள் நீடித்தன. செஸ்தியுஸின் முதல் முற்றுகையிலிருந்து அழிவுவரையிலான காலத்தை நெருக்கமாகக் கணக்கிட்டால் அது மூன்றரை ஆண்டுகளாகும்; ஆனால் வேதாகமத்தில் மிக அதிகமாகப் பயன்படும் கணக்கீட்டு முறையான “உள்ளடக்கக் கணக்கீடு” (inclusive reckoning) பயன்படுத்தப்படும் போது அது நான்கு ஆண்டுகளாகும். இவ்விரு கணக்கீடுகளும் செல்லத்தக்கவை என்பதை அறிதல், செஸ்தியுஸிலிருந்து தீத்து வரையிலான மூன்றரை ஆண்டுகளையும் அதேபோல் நான்கு ஆண்டுகளையும் நாம் காண அனுமதிக்கிறது.

எரு சலேமி ன் இரண்டு அழி வு களிலு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி இரண்டு சாட்சி கள் நமக்கு ண்டு ; மேலு ம், இரு வரலாறு களின் வி வரங் வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ற்கு ப்

பொரு ந்தப்பண்ணப்பட வேண்டி யவை—அங்கே லவோதி க்கேயா கர்த்தரு டையவாயி லி ரு ந்து உமி ழ்ந்தெறி யப்படு கி றாள். நெபு காத்தேச்சாரின் மு ற்று கையி ன் ஆரம்பம் எசேக்கி யேலி ன் மனைவி யி ன் மரணத்தால்கு றி க்கப்படு கி றது . அவள் மரித்தபோது , வெளிப்படையாகத் து க்கி க்க வேண்டாம் என்று எசேக்கி யேலு க்கு க் கட்டளையி டப்பட்டது ; ஏனெனில் சி றைக்கொண்டு செல்லப்படு கி ற யூ தர்களு க்கான அடையாளமாக அவர் இரு ந்தார்.

66 முதல் 70 வரையிலான நான்கு ஆண்டு காலத்தின் ஆரம்பம், பாழாக்கும் அருவருப்பின் அடையாளத்தினால் குறிக்கப்படுகிறது; அதுவே எருசலேமிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய அடையாளமாக இருந்தது.

ஆகையால், தீர்க்கதரிசியாகிய தானியேலினாலே சொல்லப்பட்ட பாழாக்குகிற அருவருப்பானது பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிற்பதை நீங்கள் காணும் போது, (இதை வாசிப்பவன் உணரக்கடவன்:) அப்பொழுது யூதேயாவில் இருப்பவர்கள் மலைகளுக்குத் தப்பியோடக்கடவர்கள். மத்தேயு 24:15,16.

ஒருவருக்கொருவர் தெளிவாக ஒத்திசைவாக அமைந்துள்ள இரண்டு முற்றுகைகள் உள்ளன; மேலும், அந்த இரு முற்றுகைகளின் தொடக்கத்திலும் ஒரு “அடையாளம்” காணப்படுகிறது. தனது மனைவியின் மரணமும், அதற்காகத் தன் பக்கத்தில் துக்கவிலாபம் இல்லாததுமெனும் நிகழ்வின் அர்த்தம் என்ன என்பதை எசேக்கியேல் விளக்கும்போது, அவர் அதை விளக்கி பின்னர் பதிவு செய்தார்:

இவ்வாறே எசேக்கியேல் உங்களுக்கு ஒரு அடையாளமாக இருக்கிறான்; அவன் செய்த எல்லாவற்றின்படியும் நீங்கள் செய்வீர்கள்; இது நிகழும்போது, நான் ஆண்டவராகிய கர்த்தர் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள். எசேக்கியேல் 24:24.

எசேக்கியேலின் மனைவியின் மரணத்தின் அடையாளம், விரைவில் வரவிருந்த எருசலேமும் ஆலயமும் அழிக்கப்படுதலையும், அதனைத் தொடர்ந்து பாபிலோனிலே நிகழ்ந்த சிறைப்பிடிப்பையும் குறிப்பதாக இருந்தது. தானியேல் உரைத்த பாழாக்கும் அருவருப்பின் அடையாளம், அழிவிலிருந்து தப்பிச் செல்லும்படியாகிய ஒரு எச்சரிக்கையாக இருந்தது; ஆனால் அந்த இரு முற்றுகைகளுக்கும் தொடக்கத்தில் ஒரு அடையாளம் உண்டு.

வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி று சட்டத்தி ற்கு மு ன்பாக ஒரு தீ மு ற்று கை உண்டாகு ம்; எசேக்கி யேலி ன் மனைவி யி ன் மரணம், லவோதி க்கேய நிலையி லு ள்ள ஏழாம் நாள் அட்வெண்டி ஸ்ட் சபை மு மு மையாகக் கடந்து வி டப்பட்டு வி ட்டதற்கான கு றி யீ டாகு ம்; அதேவேளையி ல், எசேக்கி யேல் நூ ற்று நாற்பத்தி நான்காயி ரத்தி னரின் சி ன்னமாகவு ம், மு ற்று கையி ன் தொடக்கத்தி ல் உயர்த்தப்படு கி ற

கொடியி ன்சி ன்னமாகவு ம் இரு க்கி றார். பாபி லோனின் மு ற்று கையி
தொடக்கத்தி ல் எசேக்கி யேல் நூ ற்று நாற்பத்தி நான்காயி ரத்தி னரின்
கொடி யாக இரு க்கி றார்; ஆரம்பத்தி ல் பாழாக்கு கி ற அரு வரு ப்பி ன்
அடையாளம் ரோமி ன் "அடையாளம்" ஆகு ம். ஒரு அடையாளம்
உள்மையான எச்சரிப்பைப் பற்றி ப் பேசு கி றது ; மற்றொன்று வெளிப்பு ற
எச்சரிப்பைப் பற்றி ப் பேசு கி றது . கி .பி . 66-ஆம் ஆண்டி ல்
கி றி ஸ்தவர்களு க்கு நிச்சயமாக ஒரு எச்சரிக்கை இரு ந்தது ; ஆனால் அந்த
எச்சரிக்கை அடையாளம் ரோம் ஆகு ம். பாபி லோனின் அழி வி ல் இரு ந்த
அடையாளம் எசேக்கி யேலி ன் மனைவி யாயி ரு ந்தது . ரோம் மி ரு கத்தி
மு த்தி ரையைப் பெறு கி ற வர்க்கமாகு ம்; எசேக்கி யேல் தேவனு டைய
மு த்தி ரையைப் பெறு கி றோரின் அடையாளமாக இரு க்கி றார்.

இரண்டு முடிவுக்காலங்கள்

முதல் முற்றுகை பதினெட்டு மாதங்கள் நீடித்தது; இரண்டாவது முற்றுகை
நான்கு ஆண்டுகள் நீடித்தது. இந்த இரு முற்றுகைகளும் கடைசி நாட்களில்
தங்களுடைய "இன்னும் நேரடியான" நிறைவேற்றத்தை அடைகின்றன;
மேலும் இவ்விரு முற்றுகைகளும் வெளிப்படுத்தல் ஒன்பதாம் அதிகாரம்
பதினைந்தாம் வசனத்தில் காணப்படும் மூன்றுநூற்று தொண்ணூற்று
ஒன்று ஆண்டுகளும் பதினைந்து நாட்களும் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்துடன்
நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

வெளிப்படுத்தல் ஒன்பதாம் அதிகாரம், பத்தாம் வசனத்தில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஐந்து மாதங்களின் தொடக்கம், முப்பத்தெட்டு என்ற
எண்ணோடு தொடர்புடைய நான்கு ஆண்டு முற்றுகையில் உச்சிக்குச்
செல்லும் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுக் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு
வரலாற்றை உள்ளடக்கியதாக இருந்து, இஸ்லாம் எழுச்சியடைந்ததையும்
அடையாளப்படுத்தியது. அந்த நான்கு ஆண்டு முற்றுகைக்கு ஒத்த
இணைவரலாறு, (ஐந்து மாதங்கள் எனும்) நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகள்
முடிவுற்று, முந்நூற்று தொண்ணூற்று ஒன்று ஆண்டுகளும் பதினைந்து
நாட்களும் தொடங்கியபோது ஆரம்பமான வரலாற்றில் காணப்படுகிறது.
அது ஜூலை 27, 1449 அன்று ஆரம்பித்தது; நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு,
இஸ்லாம் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு எதிராக ஐம்பத்தைந்து நாட்கள்
நீடித்த ஒரு முற்றுகையை ஏற்படுத்தியது; அது 29 மே 1453 அன்று
முடிவுற்றது.

1449 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 27 அன்று தொடங்கிய காலத் தீ ர்க்கதரிசனம்
1844 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 11 அன்று நிறைவு பெற்றபோது , 1840 மு தல் 1844
வரையி லான மு தல் மற்று ம் இரண்டாம் தூ தர்களின் இயக்கத்தி ன் நான்கு
ஆண்டு கள், 1333 மு தல் 1337 வரையி லான நான்கு ஆண்டு க்
மு ற்று கையு டனு ம், மேலு ம் 1449 மு தல் 1453 வரையி லான நான்கு ஆண்
காலத்து டனு ம் ஒத்தி சைந்தன. ஒரே தீ ர்க்கதரிசன வரிசையி ன் நேரடி யான
பகு தி களாகி ய இந்த மூ ன்று சாட்சி களு ம், 1840 மு தல் 1844 வரையி லு
மு தல் மற்று ம் இரண்டாம் தூ தரின் இயக்கம் மூ ன்றாம் தூ தரின்

இயக்கத்தி ன் வரலாற்றி ல் மறு படி யு ம் நிகழு ம் ஒரு அடையாளமான நான் ஆண்டு க் காலத்தைச் ச ட்டி க்காட்டு கி ன்றன. இந்த மூ ன்று சாட்சி களு ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயி ரம் பேரின் வரலாற்றி ல் ஒரு நான்கு ஆண்டு க் மு ற்று கைக்கான மு ன்னடையாளங்களாக உள்ளன. அந்த நான்கு ஆண்டு க் காலம் 66 மற்றும் ம் 70 ஆம் ஆண்டு களில் நிகழ்ந்த எரு சலேமி ன் மு ற்று கைகளினாலு ம் சி த்தரிக்கப்படு கி றது .

கி.பி. 66-ல் செஸ்தியுஸ் ஆரம்பித்த நான்கு ஆண்டுகால முற்றுகையும், பின்னர் கி.பி. 70-ல் தித்துஸ் அதனை முடித்ததும், அந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஒரு ஆல்பா குறியையும் ஒரு ஓமேகா குறியையும் உருவாக்குகின்றன. அதே காலப்பகுதி மூன்றரை ஆண்டுகளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது; அது, திருத்தாதராட்சி ரோம் பரிசுத்தஸ்தலத்தை மிதித்தழித்த மூன்றரை தீர்க்கதரிசன ஆண்டுகளுடனும் ஒத்திசைகிறது.

ஆலயத்திற்கு வெளிப்புறமான பிராகாரத்தை விட்டுவிடு; அதை அளவிடாதே; ஏனெனில் அது ஜாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; அவர்கள் பரிசுத்த நகரத்தை நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் மிதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். மேலும், நான் என் இரண்டு சாட்சிகளுக்குப் அதிகாரம் கொடுப்பேன்; அவர்கள் இரட்டுடுப்பு அணிந்தவர்களாய் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11: 2, 3.

அவர்கள் பட்டயத்தின் வாயால் விழுவார்கள்; அவர்கள் சகல ஜாதிகளுக்கும் சிறையாக்கப்பட்டு கொண்டு செல்லப்படுவார்கள்; மேலும் புறஜாதியாரின் காலங்கள் நிறைவேறும் வரையில் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும். லூக்கா 21:24.

செஸ்தியஸின் அல்பா சின்னத்தால் குறிக்கப்படும் காலப்பகுதியிலிருந்து டைட்டஸின் ஓமேகா சின்னம் வரை நான் “உள்ளடக்கக் கணக்கீடும்” “விலக்குக் கணக்கீடும்” ஆகிய இரண்டையும் பயன்படுத்துகிறேன் என்பதை கவனிக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமானது. இது, ஒரே வரலாற்றின் மூலம் காலத்தின் இரண்டு பயன்பாடுகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. இயேசு கெய்சரியா-பிலிப்பிக்கு (பானியம்) சென்ற வருகைக்கும் அவர் உருமாற்ற மலையிற்குச் சென்ற பயணத்திற்கும் இடையிலான காலத்தை நாம் ஆராய்ந்தபோது (பல கட்டுரைகளுக்கு முன்பு), இந்த வேதாகமக் கொள்கையை ஏற்கனவே எடுத்துரைத்திருந்தோம். இரண்டு வேதாகம ஆசிரியர்கள் ஆறு நாட்கள் என்று பதிவு செய்கிறார்கள்; மற்றொருவர் எட்டு நாட்கள் என்று பதிவு செய்கிறார்.

ஆறு நாட்களுக்கு பின்பு, இயேசு பேதுருவையும், யாக்கோபையும், அவன் சகோதரனாகிய யோவானையும் அழைத்துக்கொண்டு, அவர்களைத் தனியாக ஒரு உயர்ந்த மலைமேல் கொண்டு சென்றார். மத்தேயு 17:1.

ஆறு நாளைக்கு பின்பு, இயேசு பேதுருவையும், யாக்கோபையும், யோவானையும் தம்மோடே கூட்டிக்கொண்டு, அவர்களைத் தனியாக உயர்ந்த ஒரு மலையின்மேல் அழைத்துச் சென்றார்; அங்கே அவர் அவர்களுக்கு முன்பாக மறுபுறம் பமாயி னார். மாற்கு 9:2.

இந்த வார்த்தைகளுக்குப் பின் சுமார் எட்டு நாட்கள் ஆனபோது, அவர் பேதுருவையும் யோவானையும் யாக்கோபையும் அழைத்துக்கொண்டு ஜெபிக்க ஒரு மலையின்மேல் ஏறிச் சென்றார். லூக்கா 9:28.

எருசலேமின் அழிவு இறுதிக் காலங்களுக்கு "இன்னும் நேரடியான" பொருத்தத்தைக் கொண்டுள்ளது; அந்த அழிவிற்கான இரண்டு சாட்சிகள் பாபிலோனாலும் ரோமாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு சாட்சிகளும் ஒருவருடனொருவர் ஒத்திசைவாக இருந்தாலும், சத்தியத்தை வலுப்படுத்துவதற்காக வேறுபட்டதும் இன்றியமையாததுமான தீர்க்கதரிசனக் குணாதிசயங்களை வழங்குகின்றன. ரோமினால் நிகழ்த்தப்பட்ட முற்றுகை (66 முதல் 70 வரை) நான்கு ஆண்டுகளாக இருந்தது; அது மூன்றரை ஆண்டுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அந்த மூன்றரை ஆண்டுகள், புறமதத்தாலும் பாப்பாட்சியாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதித்தழிக்கப்படுதலோடு இணைகின்றன. ரோமின் முற்றுகையில் இருந்த நேரடியான மூன்றரை ஆண்டுகள், பாப்பாட்சியினால் நிகழ்ந்த குறியீட்டுப் பொருளான மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கான முன்மாதிரியாக இருந்ததுபோல, பாப்பாட்சியினால் நிகழ்ந்த மிதித்தழித்தலும் மூன்றரை குறியீட்டு ஆண்டுகளுக்குப் நீடித்தது.

அந்த நான்கு ஆண்டு களான முற்று கையு ம், இஸ்லாம் உயர்த்தப்படு தலையு ம் அதன் பின்பு முதல், இரண்டாம், பின்னர் மூன்றாம் தூதர்களின் இயக்கம் உயர்த்தப்படு தலையு ம் அடையாளப்படு த்து ம் தீர்க்கதரிசன வரியுடன் தொடர்புடைய அந்த நான்கு ஆண்டு காலங்களோடு ம் இணைக்கப்படுகிறது. செஸ்தியு விலிருந்து தித்துவ வரையான காலம், பாப்பரச ரோமின் சக்கரத்துடனு ம் இஸ்லாமி சக்கரத்துடனு ம் சந்திக்கிறது. ரோமின் சக்கரமு ம், செஸ்தியு மற்றும் தொடர்புடைய மூன்றரை ஆண்டு களு ம், பாப்பரச ரோமின் குறியீட்டான மூன்றரை ஆண்டு களுடன் சந்திக்கின்றன; இதனால் புறமத ரோம் மற்றும் பாப்பரச ரோம் என்னு ம் இரு அமைப்பு களு ம் அடையாளப்படு த்தப்படுகின்றன. இஸ்லாமின் சக்கரம், அதே வரலாற்றி னாலே நான்கு ஆண்டு களாகப் புரிந்து கொள்ளப்படு ம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால் அந்த வரலாற்றி ல் ரோமின் சக்கரத்தி ற்குள்ளிருந்தது போலவே, இஸ்லாம் இஸ்லாமின் சக்கரத்தி ற்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கு ம் இரண்டாவது வல்லமையொன்றோடு ம் தொடர்புபடு த்தப்பட்டுள்ளது —அது வே அவென்டி சம். மூன்றரை ஆண்டு காலம் ரோமை அதன் இரு கட்டங்களிலு ம் பிரதிநிதித்துவப்படு த்து கி நான்கு ஆண்டு காலம் இஸ்லாமையு ம் அவென்டி சத்தையு ம் பிரதிநிதித்துவப்படு த்து கிறது. புறமத ரோமு ம் பாப்பரச ரோமு ம்

தீர்க்கதரிசன ரீதி யாகப்பி ரிக்க மு டி யாதது போல, இஸ்லாமையு ம் அட்வென்டி சத்தையு ம்பி ரிக்க மு டி யாது .

இது தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, பாபிலோனின் முற்றுகையை நாம் கருதும்போது, பதினெட்டு மாத முற்றுகையின் எடுத்துக்காட்டில் காலத்தின் இரண்டு புரிதல்கள் காணப்பட வேண்டும் என்பதை வேண்டுகிறது. ரோமால் கொண்டு வரப்பட்ட முற்றுகையில் காலத்தின் இரண்டு வெளிப்பாடுகள் இருந்ததுபோல, நேபுகாத்நேச்சரால் கொண்டு வரப்பட்ட முற்றுகையிலும் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக காலத்தின் இரண்டு வெளிப்பாடுகள் வேண்டப்படுகின்றன. நேபுகாத்நேச்சரின் பதினெட்டு மாத முற்றுகையும் ஒன்றரை ஆண்டின் அடையாளமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். பதினெட்டு மாதங்கள் ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகும்; மேலும், ஒன்றரை என்பது 1.5 ஆண்டுகள் என்று வெளிப்படுத்தப்படலாம். ஆகவே, நேபுகாத்நேச்சரின் முற்றுகை பதினெட்டு மாதங்களுமாகவும், ஒரு புள்ளி ஐந்து (1.5) ஆண்டுகளுமாகவும் இருந்தது.

பதினெட்டு மாதங்கள் எருசலேமை மிதித்தழிக்க இருந்த அதிகாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; மேலும் 1.5 ஆண்டுகள் இஸ்லாமைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பதினெட்டு மாதங்களை அடையாளம் காணும் தீர்க்கதரிசனக் கணக்கீட்டுச் சக்கரம் பாபிலோனை அடையாளம் காண்கிறது; மற்ற தீர்க்கதரிசனக் கணக்கீட்டுச் சக்கரம் இஸ்லாமை அடையாளம் காண்கிறது. இஸ்லாமுடன் தொடர்புபடுத்தி 1.5 ஆண்டுகளின் பயன்பாட்டை எவ்வாறு நிறுவுகிறோம் என்பதற்கான விளக்கத்தை நாம் இன்னும் முன்வைக்கவில்லை; ஆயினும், ரோமுடன் தொடர்புடைய தீர்க்கதரிசனச் சக்கரத்தோடு இணைந்த (புறஜாதியமும் பாப்பரசராட்சியும் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிய) ரோமால் கொண்டு வரப்பட்ட அழிவிலுள்ள இந்த இரு காலக் கணக்கீடுகளும், மேலும் இஸ்லாமின் தீர்க்கதரிசனச் சக்கரத்தோடு இணைந்துள்ள மற்ற கணக்கீடும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இந்த பண்புகள் எருசலேமின் ஆல்பா மற்றும் ஒமேகா அழிவுகளில் இரண்டிலும் காணப்படுகின்றன.

செஸ்தியுஸ் மற்றும் தீத்து ஆகியோருடன் தொடர்புடைய எருசலேமின் நான்கு ஆண்டு முற்றுகை, முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதியால் தொடங்கிய தீர்க்கதரிசன வரிசையின் முடிவைக் குறிக்கிறது; அந்த முப்பத்தெட்டு ஆண்டுக் காலம் இஸ்லாமின் உயர்த்தப்படுதலைச் சின்னமாகக் காட்டும் நான்கு ஆண்டு முற்றுகையுடன் நிறைவுற்றது; மேலும் அதே வரிசையிலுள்ள இறுதி நான்கு ஆண்டு காலம், நூற்று நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தாரின் கொடியை உயர்த்தப்படுதலைக் குறிக்கிறது.

இந்த விஷயங்களை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.